

eseményei, hírei, mondanivalói

„Az élet nem más, mint lassú születés.
Túl könnyű is lenne kész lélekhez hozzájutni.”

(Antoine de Saint-Exupéry)

Tanévünk mérlege

Iskolánkban **356** diákunk fejezte be a **2005/2006.** tanévet: 24 református, 26 görög katolikus és 306 római katolikus. Közülük 98-an kollégisták, 119 diák bejáró és 160 makói tanuló.

Az év során 48 pedagógus gazdagította tudását, finomította ízlésüket, alakította egyéniségüket, formálta jellemüket; 27 szellemi és technikai dolgozó (írodás, takarító, portás, karbantartó, ebédlős) szerető törődéssel biztosította a tiszta, rendes és esztétikus környezetet, a finom ebédet, a kiállított nyomtatványokat számukra. Amikor köszönetet mondunk nekik, az a reményünk, hogy százsoros, ezerszeres termést hoz munkájuk. A 356 diák valamivel több mint 300 családból kerül ki, ez azt jelenti, sok a testvér iskolánkban.

„Az emberiség erkölcsi haladását az öregeknek köszönhetjük; az öregek egyre jobbak és bölcsőbbé válnak, s tapasztalataikat átadják a következő generációnak.”

(Lev Tolszto)

Összesen 431-en, az iskola kicsinyei és nagyjai megköszönjük a szülőknek a belénk helyezett bizalmat, hogy ide adták, ránk bízta gyermeküket; hálásak vagyunk, hogy eljöttek a szülői értekezletekre, az iskola rendezvényeire; hogy gyermekeik kellő előkészület után megkeresztelkedhettek, elsőáldozók lehettek és bérmelegedhettek. Hálásak vagyunk a személyes találkozóskért, a telefonokért és levelekért, gyermekeik otthoni neveléséért – röviden mindenért, ami együttműködésünket segítette. Higgyék el, mi is tanultunk Önöktől.

Mi az elmúlt tanévben is törődünk tanítványaink személyes fejlődésével, Isten- és emberkapcsolatukkal, közösséggé alakulásukkal, valamint tanulmányi előmenetelükkel. Dicséret illeti azokat, akik nemcsak saját problémáikkal foglalkoztak, hanem a másokra is figyeltek, arra a másokra, aki éppen mellettük volt, s ezzel együtt képességeiknek megfelelően tanultak. Ők azok, akiknek példás a magatartásuk és a szorgalmuk.

Az **általános iskola** tanulói magatartásának átlaga 3,9; szorgalmuk átlaga 3,8.

A **gimnazisták** magatartásátlaga 4,0; szorgalomátlaga 3,8.

A **hittan** mint alaptantárgy átlaga az általános iskolában 3,65; a gimnáziumban 3,45.

Az **általános iskolások tanulmányi átlaga** 3,63; a **gimnazistáké** 3,5.

2005/2006. tanévben elismerő

oklevelet kaptak

PÉLDÁS MAGATARTÁSÁÉRT, SZORGALMÁÉRT ÉS KITŰNŐ TANULMÁNYI EREDMÉNYÉÉRT:

3.a: Császi Aletta, Csiki Patrik, Kocsis Balázs, Reisz Piroska, Vincze Vivien **3.b:** Kurusa János, Szelei László **4.a:** Horváth József, Horváth Nóra, Majoros Dominika, Orbán Enikő, Reisz Mariann **6.a:** Barta Judit Márta **7.G:** Majoros Máté

PÉLDÁS MAGATARTÁSÁÉRT, SZORGALMÁÉRT ÉS JELES TANULMÁNYI EREDMÉNYÉÉRT:

3.a: Rác Zsófia **4.a:** Sepsik Kinga **4.b:** Nádasdi Anna, Vincze László **5.a:** Bajer Stefánia, Kelemen Zsófia **5.b:** Vincze Fanni **6.a:** Zabos Illés Dávid

PÉLDÁS MAGATARTÁSÁÉRT ÉS SZORGALMÁÉRT:

1.a: Bencze Hajnalka Kitti, Csikota Levente, Csikota Péter, Illés Ádám, Kovács Norbert, Maczák Cintia, Majoros Viktória, Németh Vivien, Szakál Fanni, Szalai Martina, Török József Dávid, Varga Márta, Zsarkó Anikó **2.a:** Györfi Mónika, Joó Szilvia, Kurusa Mercédesz, Takács Helga, Turi Szilveszter **3.a:** Kadácsi Dalma, Nyerges Nikolett, Sipos Korina, Tóth Aranka **3.b:** Kollár Géza **4.b:** Kriván Szilvia, Mészáros Ágnes, Németh Alexandra, Tari Imre Krisztián **5.a:** Antal Jenifer, Bencze Krisztina **5.b:** Farkas Roland **6.b:** Kajti Noémi, Surányi Tímea **8.a:** Pánczél Zsuzsanna **7.G:** Csöngye Renáta **8.G:** Vigh Erika, Puski Andrea, Bajer István **9.G:** Barabás Ágnes, Bráj Erzsébet, Főcze Renáta, Hrubák András, Kisjakab Alexandra, Kovács Zorán, Miklai Attila, Szűcs Kata, Zabos Előd **11.G:** Bajusz Aliz, Joó Éva, Szopori Renáta

Több Telik Tőlünk

Barabás Anikó intézményünk jeles tanulója volt, 2004-ben tett érettségi vizsgát, azóta a Szegedi Tudományegyetem Természettudományi Karának geográfus szakos hallgatója. Amikor 12. osztályos tanuló volt, jeles tanulmányi eredményéért, példamutató magatartásáért és szorgalmáért különleges jutalomban részesült: három társával egy marizelli zárandókútra kapott meghívást. De ez még az érettségi előtt történt... Élete azonban fontos fordulatot vett, hiszen új élet várt rá az egyetem falai között.

Azóta mindössze néhány pillanatképet őrzünk róla – amikor visszalátogat Alma Materébe, szívesen mesél mindennapjairól. Ezekből osztunk meg most pár gondolatot...

- Milyen az egyetem? Hogy tetszik az új légkör?

- A légkör nagyon jó, sok a segítőkész ember mind tanáram, mind diákársaim között, de ilyenkor, a vizsgaidőszakokban csak magamra hagyatkozhatok – mindenki fut a dolga után... Ilyenkor kap különösen fontos szerepet életemben a lelkesedés, ahová bármikor lemehetek és baráti szavakat, ösztönzést, bátorítást, esetenként vigasztalást kapok. Most is egy ottani társam érdeklődött telefonon a délelőtti vizsgaeredményemről.

- Meséj a közösségről egy keveset! Mit takar a Katolikus Egyetemi Lelkesedés név?

- Ezt a lelkesedést a katolikus egyetemisták számára hozták létre úgy tíz éve. Nem más ez, mint a Katolikus Ház egy része a Dugonics téren, ahová mi, egyetemisták reggel kilenc és este hét óra között járhatunk szabadidőnkben. Itt találkozhatunk egymással, beszélgethetünk, imádkozhatunk, hiszen van itt egy kápolna is, ahová el lehet húzódni a rohanó világ elől.

A lelkesedést közösségek alkotják, én a Füzér közösség tagja vagyok kb. tíz hallgatótársammal együtt, de néha visszalátogatnak hozzánk régi tagok is. Hetente egyszer összejövünk, ilyenkor minket érintő témákról beszélgetünk, például a keresztény házasságról, a halál utáni életéről...

Élményt jelentenek a közös ünnepek: Mikulás, karácsony, és volt egy közös lelkesedési szilveszterünk is... A legfontosabb élményt számomra mégis az jelentette, hogy a nyáron elmehettem a Lelkesedés szervezésében a Kölni Ifjúsági Világtalálkozóra.

Már lassan két éve vagyok aktív tagja a Lelkesedésnek, s most szeptembertől rámbízták egy új közösség indítását.

- Mit jelent számodra a feladat? Mit vársz tőle?

- Bizalmat érzek mögöttem, de kicsit tartok tőle, hiszen még sosem próbáltam ki magam ilyen szerepben. Fontos számomra, hogy saját közösségem lesz, akikkel olyan légkört tudok kialakítani, amilyen a mostani a Füzérben. Persze jó alapokkal indulok, az egyházi iskola és légköre sokat adott, és sokat tanulok a közösségvezetőmtől is. Tudom, hogy még sok ismeretre kell szert tennem.

Szeretnék egy jó közösséget a leendő egyetemistákból, s úgy érzem, ezáltal saját magamat is jobban megismerhetem.

- Kírtást és lelkesedést kívánunk, köszönjük szépen a beszélgetést!

Osztálykirándulás Mezőhegyesre

Minden tanévben minden osztály igyekszik megszervezni a maga osztálykirándulását. Lehet ez egy napos, lehet többnapos, egy a lényeg – építő jellegű tanulmányi kirándulás legyen lehetőleg sok élménnyel. Alighanem élményekben nem volt hiány, amikor három osztályunk (1.a, 2.a és 3.a) együtt kirándult Mezőhegyesre... A kirándulásról szerzett élményeiről Szűcs András 3.a osztályos diákunk számol be.

- Van különbség egy hétköznapi tanítási nap és egy kirándulónap között?

- Van, de ez a nap is úgy indult, mint általában: 8 órára kellett jönnünk az iskolába, és fel kellett mennünk osztálytermeinkbe. Itt azonban ezen a kivételes napon nem kellett elővonnunk semmilyen könyvet és füzetet, hanem miután összevártunk mindenkit, máris indultunk a vasútállomásra. Egy kicsit várnunk kellett, míg elindult a vonat Mezőhegyes felé. Mindenki nagyon örült a vonatzásnak, már ez egy élmény volt számunkra.

- Mit láttatok Mezőhegyesen?

- Sokminden szépet! Első állomásunk a polgármesteri hivatal díszterme volt, majd az iskolába átmentünk fizőraizni – saját tarisznyából. Ezután szétnéztünk a város állandó kiállításának régiségei között. Ezek nagyon lefoglaltak minket – különösen az öreg motor és a régi osztályteremben látott csontvázi! A csontváz azért érdekes, mert egy öreg bácsi áldozta fel magát, hogy a gyerekek tanulmányozhassák az emberi testet. Ez tehát eredeti csontváz, nem műanyag, mint ma az iskolákban.

- Nem volt unalmas iskolából iskolába kirándulni?

- Á, egyáltalán nem volt az. Mások az ottani körülmények, mint a mi iskolánkban. Ott eszünkbe se jutott tanulni! A színházterem viszont egészen szép volt. Meg szépek voltak a képek és rajzok is. Ilyen kiállítást a mi alkotásainkból is kellene csinálni! Bár igaz, hogy a lovarda sokkal jobb volt...

- Meg is lehetett simogatni a lovakat?

- Persze! Nagyon aranyosak voltak! Néha persze megjedünk, amikor megragadta a pulóverem szélét az egyik. Ezek szelídek, barátságosak voltak, de az egyik kanca majdnem kirúgta a boksz ajjját... de a lovakon kívül voltak a régi lovaskocsi- és szánkókiállítás is! Nekem legjobban egy régi római versenykocsi tetszett... Láttuk azt is, amikor épp edzette valaki az egyik lovat. Úgy tett, mintha ráúrna az ostorral, de csak közvetlenül a háta mögé csattintott. Ezzel megijed a ló és vágatni kezdett. Amikor már kifárasztotta az edző, akkor hagyta egy kicsit sétálni.

- Mi érdekeset láttatok még?

- Egy 1200 éves fát, ami majdnem elpusztult már, de ekkor marhavérrel körüllocolták, és így újból életre kelt. Élménnyel telve mentünk el végül a pizzériába, ahol mindenki jól bepizzázott. Kellott az energia, mert még várt ránk délután a játszótér! Ott jó sokat futkostunk, csúzdáztunk, hintáztunk, palincsoztunk, játszottunk. Mindent volt időnk kipróbálni, hiszen három órát maradtunk ott.

- Elfáradtatok mikorra hazéértetek?

Egy kicsit kimerültünk, de még maradt bennünk energia. A vonaton néhányan elaludtak ugyan, de otthon már újra a régiük voltunk, amikor a nap élményeit meséltük...

- Köszönjük szépen a beszámolót, szép nyári szünetet kívánunk!

„Jegyzed meg: Az Ember elveszítheti a kulcsát, elveszíthet egy fogadást, de elveszítheti az arcát is.”

(Ismeretlen szerző)

Kiadja a Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium Szent Gellért Diákhonthon Mako,

Szent István tér 14-16.

Telefon: 06-62/213-052

e-mail:

egyhaziisk.mako@freemail.hu

web:

www.szistvan-mako.sulinet.hu

Felelős szerkesztő:
Hégyi Margit Anikó

Szerkesztők:
Mészáros Rózsika,
Varga Istvánné

Fotó: Májoros Márton

Tördelés szerkesztő:
Hudák Szabolcs